วารสารปรัชญาปริทรรศน์
JOURNAL OF PHILOSOPHICAL VISION
ISSN: 1513-6620 (Print) × ISSN: 2773-9643 (Online)
https://so05.tci-thaijo.org/index.php/phiv/index

Research Article DOI: 10.14456/jpv.2023.34

ผลการใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

The Effect of the Task-Based Learning to Improve English Speaking Skills of Seventh Graders

เบญจวรรณ พร้อมญาติ[1] และ สุนีตา โฆษิตชัยวัฒน์[2]*

Benjawan Promyat[1] and Suneeta Kositchaivat[2]*

ARTICLE INFO

Name of Author:
1. เบญจวรรณ พร้อมญาติ
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
Benjawan Promyat
Faculty of Education, Silpakorn University, Thailand
Email: promyat_B@su.ac.th

Corresponding Author*
2. สุนีตา โฆษิตชัยวัฒน์
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
Suneeta Kositchaivat
Faculty of Education, Silpakorn University, Thailand
Email: Suneeta.kos@su.ac.th

คำสำคัญ:
ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ; การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

Keywords:
Speaking Skills; Task-Based Learning

Article history:
Received: 02/03/2023
Revised: 30/11/2023
Accepted: 25/12/2023
Available online: 30/12/2023

How to cite:
Promyat, B. & Kositchaivat, S. (2023). The Effect of the Task-Based Learning to Improve English Speaking Skills of Seventh Graders *Journal of Philosophical Vision 28* (2), 162-172.

ABSTRACT

The purposes of this research were twofold: 1) to compare the English-speaking skills of Seventh Graders after using a task-based learning approach, and 2) to study students' satisfaction with learning English following a task-based learning approach. The sample consisted of 40 seventh graders in the first semester of the academic year 2022, selected through cluster random sampling from Prachuapwittayalai School, Prachuap Khiri Khun. The research instruments included 1) task-based learning lesson plans, 2) a direct test of speaking skills with an assessment rubric for English-speaking skills, and 3) an assessment of satisfaction toward task-based learning. The data were analyzed using mean, standard deviation, and a t-test for dependent samples. The results of the study were as follows: 1) The English-speaking skills of the students significantly improved after using a task-based learning approach, with statistical significance at the 0.05 level. 2) The students' satisfaction with the task-based learning approach was at a high level.

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบทักษะพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน และ 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนประจวบวิทยาลัย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 40 คน ได้มาจากวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษและเกณฑ์ประเมินทักษะการพูด และ 3) แบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สถิติทดสอบแบบไม่เป็นอิสระจากกัน (t-test dependent) ผลการวิจัยพบว่า 1) ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 2) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับ มาก

1. บทนำ

การเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษนั้น นักเรียนควรมีความรู้และฝึกฝนการใช้ทักษะภาษาอังกฤษให้เกิดความชำนาญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษ เพราะภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีความสำคัญและเป็นสิ่งจำเป็นต้องใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งการเรียนภาษาอังกฤษขั้นพื้นฐานนั้นประกอบด้วย ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน จากทักษะทั้งหมดที่กล่าวมาทักษะการพูดมีความสำคัญที่สุด เนื่องจากเป็นทักษะที่แสดงให้เห็นว่าผู้พูดมีความรู้ทางภาษาอย่างชัดเจน ถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ และความรู้สึกซึ่งกันและกันได้ (ธุวพร ตันตระกูล, 2555) ซึ่งการจัดกระบวนการเรียนรู้ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดให้วิชาภาษาอังกฤษจัดอยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ทั้งนี้เนื่องจากปัจจุบันภาษาอังกฤษมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน อาจกล่าวได้ว่าเป็นภาษาที่สองของทุกคน ด้วยเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคลในหลายๆ ประเทศ การแสวงหาความรู้เพิ่มเติม การประกอบสัมมาอาชีพ และการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรม วิสัยทัศน์ของชุมชนโลกและความหลากหลายทางวัฒนธรรม ดังนั้นกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ (สำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน(กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

ในการพูดภาษาอังกฤษถือเป็นทักษะที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน เพราะเป็นสิ่งที่มนุษย์ต้องใช้มากกว่าทักษะอื่น ๆ การพูดได้ พูดคล่องและพูดเป็น ทำให้การใช้ทักษะอื่น ๆ ง่ายขึ้น การพูดนำไปสู่ปฏิสัมพันธ์อันดีระหว่างกันและกัน นอกจากนั้น การสื่อความหมาย ถ่ายทอดความคิด การแลกเปลี่ยนข่าวสารโดยใช้ภาษาและกริยาท่าทางตลอดจนน้ำเสียง สีหน้าแววตา เพื่อถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึก ความรู้และความคิด เพื่อให้เกิด ความเข้าใจระหว่างกันและต่างมีจุดประสงค์ที่จะสื่อความหมายของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล ความคิด ความรู้สึก และ

ความคาดหวังซึ่งกันและกัน (ทัศนีย์ ทองศร, 2558) แต่ด้วยนักเรียนขาดความรู้ความเข้าใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ จึงทำให้ไม่สามารถพัฒนาทักษะการพูดได้ดีเท่าที่ควร

จากการที่โรงเรียนประจวบวิทยาลัยได้ให้แต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้จัดประชุมกลุ่มชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ครูผู้สอนภาษาอังกฤษได้เห็นพ้องต้องกันว่า ปัญหาการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษ ไม่กล้าใช้ประโยคในการถ่ายทอด การใช้กิริยาท่าทางขณะพูดได้นั้น ส่วนหนึ่งเป็นผลเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ไม่เอื้ออำนวยให้นักเรียนได้รับข้อมูลและการถ่ายทอดข้อมูลจากผู้พูดไปสู่ผู้ฟัง (Bin Tahir, 2011) ครูหลายคนพยายามทำให้ชั้นเรียนของตนน่าสนใจโดยใช้วิธีการ เทคนิค เครื่องมือ และสื่อการสอนต่างๆ เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเรียนภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะทักษะการพูดภาษาอังกฤษ แต่ประสบปัญหาบางอย่าง เช่น นักเรียนหลายคนไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษกันได้ทั้งในห้องเรียนหรือนอกห้องเรียน นักเรียนเฉยเมยในการพูดภาษาอังกฤษ ทำให้นักเรียนมีความสำเร็จในการพูดอยู่ในระดับต่ำ

ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน พบว่า มีนักวิจัยนำวิธีการนี้ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ให้แก่นักเรียนและพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนได้ดีขึ้น เช่น งานวิจัยของณุรัตน์ แย้มฉาย (2559) ได้ศึกษาพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตชั้นปีที่ 1 พบว่า ความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับ ดี ประเด็นดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิรินันท์ เอื้อนไธสงค์ (2561) เรื่องการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนได้รับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานอยู่ในระดับมากที่สุด รวมทั้งงานวิจัยของ ณัฐกานต์ อิงชัยภูมิ (2562) เรื่อง การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานสูงกว่าก่อนเรียน ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานอยู่ในระดับมาก

ดังนั้นผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ จึงสนใจที่จะใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งเป็นวิธีการสอนอย่างหนึ่งที่สามารถกระตุ้นให้นักเรียนสนใจสร้างองค์ความรู้และพัฒนาทักษะของตนเองผ่านการปฏิบัติตามภาระงาน จนสามารถนำภาษาที่ฝึกทักษะการพูดจากกระบวนการจัดการเรียนรู้มาใช้ในสถานการณ์ในชีวิตประจำวันได้

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

2.2 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

3. วิธีดำเนินการวิจัย

เพื่อให้งานวิจัยครั้งนี้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดและเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยจึงได้กำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับระเบียบวิธีวิจัย ประชากรที่ศึกษา กลุ่มตัวอย่าง ตัวแปรที่ศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังรายละเอียด ดังนี้

3.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

1) ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักเรียนที่กำลังศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนประจวบวิทยาลัย ที่เรียนรายวิชา ภาษาอังกฤษ 2 รหัสวิชา อ21102 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 556 คน แบ่งเป็น 13 ห้องเรียน ได้แก่ ม.1/1-1/13

2) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ได้มาจากวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลากโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม จำนวน 1 ห้องเรียน คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/9 จำนวน 40 คน

3.2 การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง ผลการใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้พัฒนาเครื่องมือเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยเน้นภาระงาน โดยผู้วิจัยได้วิเคราะห์ตัวชี้วัดตามหลักสูตรแกนกลางพุทธศักราช 2551 เพื่อมุ่งส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนซึ่งนำมาสู่การออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 3 แผน ได้แก่ 1) Chores at home 2) Food and drink at a fast-food restaurant และ 3) Around town

2) แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนโดยเน้นภาระงาน ผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนาแบบทดสอบเป็นวิธีการสอบพูดทางตรง ซึ่งแบบทดสอบดังกล่าวมีข้อคำถามที่สอดคล้องกับเนื้อหาในแผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่างสอบโดยการพูดสนทนาถาม-ตอบเกี่ยวกับหัวข้อที่สุ่มมา 1 หัวข้อ

จากทั้งหมด 6 หัวข้อ หลังจากที่กลุ่มตัวอย่างได้หัวข้อเพื่อสอบการพูดแล้ว แต่ละคู่จะมีเวลาเตรียมตัวคนละ 2-3 นาทีเพื่อทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษดังกล่าว โดยมีเวลาคนละ 2 นาที

3) แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ มีทั้งหมด 4 ด้าน คือ 1) ด้านคำศัพท์ 2) ด้าน ไวยากรณ์ 3) ด้านการออกเสียง และ 4) ด้านการสื่อสาร โดยเกณฑ์การให้คะแนนแบ่งเป็น 5 ระดับ ซึ่งมีคะแนนเต็ม 20 คะแนน

4) แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเป็นการประเมินแบบแยกส่วน 4 ด้าน คือ 1) ด้านเนื้อหาการสอน 2) ด้านกระบวนการการจัดการเรียนรู้ 3) ด้านการวัดและประเมินผล และ 4) ด้านประโยชน์ที่ได้รับ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ตามวิธีของ Likert มี 5 ระดับ ได้แก่ 1) ระดับที่ 1 หมายถึง น้อยที่สุด 2) ระดับที่ 2 หมายถึง น้อย 3) ระดับที่ 3 หมายถึง ปานกลาง 4) ระดับที่ 4 หมายถึง มาก และ 5) ระดับที่ 5 หมายถึง มากที่สุด และตอนที่ 2 เป็นข้อเสนอแนะในลักษณะคำถามแบบปลายเปิดแบบสอบถามมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: หรือค่า IOC) เท่ากับ 1.00

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวมรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างตามขั้นตอน ต่อไปนี้

1) ผู้วิจัยปฐมนิเทศนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ รูปแบบการเรียนรู้ วิธีการทดสอบ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ใช้เวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล 10 คาบเรียน คาบเรียนละ 50 นาที โดยแบ่งเป็นขั้นการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) 2 คาบเรียน ขั้นการทดลอง 6 คาบเรียน ซึ่งนักเรียนจะได้เรียนภาษาอังกฤษด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน จำนวน 3 บทเรียน และขั้นการทดสอบหลังเรียน (Post-test) 2 คาบเรียน

2) นักเรียนทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียน (Pre-test) ด้วยแบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษและเกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น หัวข้อในแบบทดสอบการพูดมี 3 หัวข้อ ๆ ละ 2 ข้อ รวม 6 ข้อ ได้แก่ 1) Chores at home 2) Food and drink at a fast-food restaurant 3) Around town โดยให้นักเรียนแต่ละคู่จับสลาก 1 หัวข้อ (นักเรียนสุ่มเลือกเพียง 1 ข้อเท่านั้น) มีเวลาในการเตรียมตัวพูด 3 นาที และใช้เวลาทดสอบ 2 นาที และใช้เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นในการให้คะแนน

3) ผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงาน

4) นักเรียนทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียน (Post-test) ด้วยแบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษและเกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นหัวข้อเดียวกับชุดทดสอบก่อนเรียน แต่จะมีการสลับหัวข้อในการพูด

5) ผู้วิจัยนำผลการสอบพูดก่อนและหลังเรียนแบบเน้นภาระงาน มาเปรียบเทียบคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

6) นักเรียนทำแบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ผู้วิจัยสร้างขึ้น จากนั้นนำไปวิเคราะห์และแปลผลเพื่อสรุประดับความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

นำผลการทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนมาเปรียบเทียบเพื่อวิเคราะห์ผล การทดลองว่าเป็นไปตามสมมติฐานหรือไม่ โดยใช้สูตรคำนวณ t-test dependent นัยสำคัญที่ระดับ .05 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนโดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย (x-bar) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และค่าสถิติทดสอบ t แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test dependent)

4. ผลการวิจัย

ผลการศึกษาวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 เพื่อเปรียบเทียบทักษะพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ผลเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	$\bar{x}$	S.D.	t	df	Sig	D
ก่อนเรียน	40	20	11.26	1.35	6.34*	40	0.008	4.88
หลังเรียน	40	20	16.26	1.98		40	0.039	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 10 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างหลังจากจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังทดลอง ผลปรากฏดังนี้ คะแนนเฉลี่ยของทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ $\bar{x}$ = 11.26 **S.D.** = 1.35 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ $\bar{x}$ = 16.26 **S.D.** = 1.98 ผลต่างเฉลี่ย (D) ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วย มีค่าเท่ากับ 4.88 จากการทดลองความแตกต่างระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ t-test dependent ผลการแจกแจง t มีค่าเท่ากับ 6.34 ($p<0.05$) จากค่าสถิติดังกล่าวแสดงว่าทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สูงกว่าก่อนเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1

ผลการศึกษาวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ได้ผลดังต่อไปนี้

ความพึงพอใจในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับมาก พบว่า $\bar{X}$ = 4.35 S.D. = 0.87 โดยผลของการประเมินความพึงพอใจมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า ด้านกระบวนการของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน มีความพึงพอใจมากที่สุด โดยค่าเฉลี่ยอยู่ที่ $\bar{X}$= 4.44 S.D. = 0.78 รองลงมาคือ ด้านการวัดและประเมินผลของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ซึ่งมีค่า $\bar{X}$ = 4.37 S.D. = 0.81 และในด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้ ซึ่งมีค่า $\bar{X}$ = 4.32 S.D. = 1.03 และด้านเนื้อหาในการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน มีค่า $\bar{X}$ = 4.29 S.D. = 0.88 ตามลำดับ อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ด้านการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ในข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ การวัดและประเมินผลมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ $\bar{X}$ = 4.64 S.D. = 0.48 รองลงมา คือ กิจกรรมระหว่างปฏิบัติภาระงานช่วยส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษแก่นักเรียน โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ = 4.49 S.D. = 0.65 และกิจกรรมหลังปฏิบัติภาระงานช่วยส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษแก่นักเรียนและการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานช่วยส่งเสริมให้นักเรียนสามารถประยุกต์ทักษะการพูดภาษาอังกฤษจากการจัดการเรียนรู้ไปใช้ในสถานการณ์จริงในอนาคตได้มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ $\bar{X}$ = 4.47 S.D. = 0.93 ตามลำดับ

5. อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

5.1 จากผลการวิจัยข้อที่ 1 พบว่า ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนโดยการใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานสูงกว่าก่อนเรียน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก

กระบวนการการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ในงานวิจัยนี้ ได้มีการนำเรื่องใกล้ตัวนักเรียน เรื่องที่อยู่ในความสนใจของนักเรียน หรือเรื่องที่ใช้อยู่จริงในชีวิตประจำวัน มาเป็นสื่อกลางการเรียนรู้ในการพัฒนาทักษะการพูดให้กับนักเรียน ซึ่งมีทั้งกิจกรรม สื่อ และอุปกรณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติภาระงาน ทำให้เป็นการกระตุ้นนักเรียนให้เกิดการเรียนรู้จากการทำภาระงาน ที่สอดคล้องกับคำอธิบายภาระงานของ Willis (1996) กิจกรรมที่นักเรียนมีความสนใจ เป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับความจริงในชีวิตประจำวัน มีผลผลิตทางภาษาและการวัดประเมินผลผลิตทางภาษา ที่เน้นการสื่อความหมายเป็นหลักและการให้ความสำคัญในการบรรลุเป้าหมายของกิจกรรม และสอดคล้องกับวิจัยของ Doughty (1986) แสดงให้เห็นว่า การเรียนรู้ภาษา โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ส่งผลต่อประสิทธิภาพการเรียนรู้ภาษาของนักเรียน ส่งเสริมให้นักเรียนได้มีโอกาสทางความสามารถทางภาษาของนักเรียนเพิ่มมากขึ้น และความมีมั่นใจในการใช้ภาษาของนักเรียนในระดับที่สูงขึ้น ประกอบกับการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงานตามรูปแบบของ Willis (2012) ที่มีขั้นการจัดการเรียนการสอนออกเป็น

3 ขั้น ได้แก่ 1) ขั้นก่อนการปฏิบัติภาระงาน (Pre-task) 2) ขั้นระหว่างการปฏิบัติภาระงาน (Task-cycle) และ 3) ขั้นหลังการปฏิบัติภาระงาน (Post-task) ที่มุ่งเน้นให้นักเรียนเกิดการรับรู้ภาษาผ่านการทำกิจกรรมและการลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ทั้งยังมีขั้นตอนที่สอดคล้องกันที่ช่วยให้นักเรียนสามารถเกิดการเรียนได้อย่างต่อเนื่อง รวมไปถึงการสังเกตของนักเรียนที่จะมีความใส่ใจต่อโครงสร้างมากกว่าผู้ใหญ่ (Schmidt, 1993) และการให้ผลสะท้อนกลับจากครูผู้สอนและเพื่อนที่มีส่วนช่วยให้นักเรียนพัฒนาการเรียนรู้ของพวกเขา การจัดลำดับความยากง่ายด้านเนื้อหาและกระบวนการเรียนรู้ เพื่อให้นักเรียนเกิดความคุ้นชินและมีความพร้อมในการเข้าร่วมกิจกรรมแต่ละครั้งในการจัดการเรียนรู้นั้นมีการจัดกิจกรรมภายใต้หัวข้อเดิมแต่มีการดัดแปลงกิจกรรมและองค์ประกอบบางส่วนให้มีความยากและท้าทายนักเรียนเพิ่มมากขึ้น ทำให้นักเรียนรู้สึกว่าตนเองสามารถนำความรู้จากการเรียนรู้ในหัวข้อเดิมครั้งที่แล้วมาปรับให้เพื่อลดความตื่นเต้นและสามารถมีส่วนร่วมกับชั้นเรียนได้มากยิ่งขึ้น อีกทั้งครูผู้สอนใช้ภาษาอังกฤษที่เป็นภาษาเป้าหมายตลอดทั้งการสอน ทำให้นักเรียนได้มีโอกาสเรียนรู้วิธีการพูด ฝึกการตั้งคำถามและตอบเป็นภาษาอังกฤษ ทำให้มีพัฒนาการด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันมีพัฒนาการดีขึ้นตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยในประเทศของ สิรินาถ ธารา (2558) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการอ่านเน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้างผลสัมฤทธิ์ การอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วย 1) ขั้นเตรียม ปฏิบัติภาระงาน (Pre-Task) เป็นขั้นตอนที่เตรียมนักเรียนก่อนการปฏิบัติภาระงาน 2) ขั้นการปฏิบัติภาระงาน (Task) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนปฏิบัติงานร่วมกันแสดงความคิดเห็นแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน รวมถึงตรวจสอบความถูกต้องของภาษาเพื่อให้ภาระงานนั้นออกมาถูกต้อง และ 3) ขั้นตอนทบทวน (Review) เป็นขั้นตอนหลังจากที่นักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์สำนวน วัตถุประสงค์ของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และโครงสร้างภาษาที่วิเคราะห์ เพื่อนักเรียนได้ฝึกซ้ำอีกครั้งจนเกิดความคล่องแคล่วและชำนาญ กฤตพงศ์ มูลมี (2560) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาจีนโดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task-Based Learning) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กระบวนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นก่อนการปฏิบัติภาระงาน (Pre-task) 2) ขั้นระหว่างการปฏิบัติภาระงาน (Task-cycle) และ 3) ขั้นหลังการปฏิบัติ

ภาระงาน (Post-task) พบว่านักเรียนมีความสามารถด้านการพูดภาษาจีนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และนักเรียนพึงพอใจอยู่ในระดับ มาก โชคชัย เตโช (2562) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันโดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่5 ขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานในงานวิจัยนี้ถูกแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนหลัก ได้แก่ 1) ขั้นก่อนการปฏิบัติภาระงาน (Pre-task) 2) ขั้นระหว่างการปฏิบัติภาระงาน (Task-cycle) และ 3) ขั้นหลังการปฏิบัติภาระงาน (Post-task) พบว่าทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยภาพรวมหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยภาระงาน นักเรียนมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และมีความพึงพอใจในระดับ มาก

จะเห็นได้ว่าทั้ง 3 งานวิจัยมีการแบ่งขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานในลักษณะที่คล้ายคลึงกัน โดยจะเป็น 3 ขั้นตอนหลัก ๆ ได้แก่ 1) ขั้นก่อนการปฏิบัติภาระงาน (Pre-task) 2) ขั้นระหว่างการปฏิบัติภาระ

งาน (Task-cycle) และ 3) ขั้นหลังการปฏิบัติภาระงาน (Post-task) และจากการจัดการเรียนรู้ด้วยภาระงาน นักเรียนมีทักษะการพูดสูงกว่าก่อนเรียน อีกทั้งยังมีความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนอยู่ในระดับมาก

5.2 จากผลการวิจัยข้อที่ 2 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานในการส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การสอนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานได้มีการเน้นให้นักเรียนได้ฝึกพูด ได้ลงมือปฏิบัติ และพัฒนาทักษะการพูด สร้างให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันประกอบกับนักเรียนได้พัฒนาตนเองหลากหลายด้าน สอดคล้องกับความเห็นของ Willis (1996) ที่อธิบายเกี่ยวกับประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานว่า นักเรียนได้ใช้ประสบการณ์เดิมมาสู่บทเรียนใหม่ทำให้เกิดความน่าสนใจแก่นักเรียน เพราะเป็นการเพิ่มพูนความรู้เดิม ส่งเสริมความรู้ใหม่รวมถึงบรรยากาศที่คุ้นชิน จะช่วยส่งผลให้การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษได้อย่างรวดเร็ว สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานที่นำมาใช้ในการสอนภาษาอังกฤษ จะเป็นภาระงานที่ทำให้นักเรียนเกิดความสนใจและก่อให้นักเรียนเกิดการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น (Littlewood, 1983) ส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ภาษามากที่สุด มีความยืดหยุ่นในการปฏิบัติงานในด้านภาษาที่ใช้และวิธีการปฏิบัติ เน้นผลของการปฏิบัติงานตามทักษะและวิธีการที่นักเรียนอาจแตกต่างกัน ภาระงานท้าทายความสามารถของนักเรียน เสริมสร้างเจตคติที่ดี รวมทั้งความร่วมมือระหว่างนักเรียน ควรเป็นภาระงานที่ให้นักเรียนเป็นผู้วิเคราะห์งานหรือปัญหา ครูผู้สอนมีหน้าที่เป็นผู้ช่วยเหลือ เปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นหรือใช้ภาษาในการปฏิบัติภาระงานหรือแก้ปัญหา รวมทั้งให้นักเรียนได้รับข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) ในการปฏิบัติภาระงานด้วยเช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยในประเทศของศิรินันท์ เอื้อนไธสงค์ (2561) ได้ศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับ ดี และณัฐกานต์ อิงชัยภูมิ (2563) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

6. สรุป

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้ ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานอยู่ในระดับ มาก

7. ข้อเสอนแนะ

จากการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรูแบบเน้นภาระงานครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่อาจเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน และการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการทำวิจัย

1) ควรมีการเพิ่มเวลาในการจัดกิจกรรมให้มากกว่าเดิม เพื่อเปิดโอกาสให้กับนักเรียนได้ฝึกพูดครบทุกคน

2) ครูผู้สอนควรเสริมแรงเชิงบวกเกี่ยวกับการมีของรางวัล ให้กับนักเรียน อาทิเช่น เกียรติบัตร หรือคะแนนพิเศษ สำหรับนักเรียนที่พูดภาษาอังกฤษ หรือมีความกล้าแสดงออก ตั้งใจในการทำกิจกรรม เพื่อให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจในตนเอง กล้าที่จะพัฒนาตนเองต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1) ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรเลือกหัวข้อที่มาจากการสำรวจความต้องการ (Needs) ของนักเรียน และเป็นหัวข้อที่สอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษา เพราะหากเมื่อนักเรียนมีส่วนร่วมในการเลือกหัวข้อแล้ว จะทำให้นักเรียนมีความสนใจต่อการเรียนมากยิ่งขึ้น

2) ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานกับทักษะภาษาอังกฤษ เช่น การเขียน การอ่าน ในระดับชั้นอื่นๆ

8. เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ, ส. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดฯ*. (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560). กระทรวงศึกษาธิการ.

กฤตพงศ์ มูลมี. (2560). การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาจีนโดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task-Based Learning) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 40*(2),73-79.

ช่อทิพ วิริยะ. (2555). *การเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษโดยการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานเป็นหลัก: เตรียมความพร้อมของนักศึกษาธรรมศาสตร์ให้พร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน.* สถาบันภาษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

โชคชัย เตโช. (2562). *การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันโดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.* มหาวิทยาลัยศิลปากร. สืบค้น 20 กรกฎาคม 2565. จาก http:///C:/Users/Administrator/Downloads/202-298-1-PB.pdf

ณัฐกานต์ อิงชัยภูมิ. (2562). *การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.* มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.

ณุรัตน์ แย้มฉาย. (2559). *การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ.* มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ทัศนีย์ ทองศรี. (2558). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปี ที่ 4 โดยใช้บทบาทสมมติ. มหาวิทยาลัยนเรศวร.

ธุวพร ตันตระกูล. (2555). *การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจาวันโดยใช้บทฝึกการสนทนาภาษาอังกฤษ.* มหาวิทยาลัยศรีปทุม.

ศิรินันท์ เอื้อนไธสงค์. (2561). *การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1.* มหาวิทยาลัยศิลปากร.

สิรินาถ ธารา (2558) *การพัฒนากิจกรรมการอ่านเน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้างผลสัมฤทธิ์ การอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีจิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5*. มหาวิทยาลัยศิลปากร.

Doughty, C., &Pica, T. (1986). Information Gap Tasks: Do They Facilitate Second Language Acquisition?. *TESOL Quarterly, 20*(2), 305-325

Likert, R. A. (1961). *New Patterns of Management.* New York: McGraw-Hill Book Company Inc.

Littlewood, W. (1983). *Communicative Language Teaching: An Introduction*. Cambridge: Cambridge University Press.

Muhsin, (2015). Using Task-Based Approach in Improving the Students' Speaking Accuracy and Fluency. *Journal of Education and Human Development, 4*(3), 181-190.

Schmidt, R. (1993). Awareness and Second Language Acquisition. *Annual Review of Applied Linguistics, 13*(3), 206-226.

Richards, J. C. (2007). *Teaching Listening & Speaking: From Theory to Practice*. Cambridge: Cambridge University Press.

Willis, J. (1996). *A Framework for Task-Based Learning*. Harlow: Longman

Willis, J. & Willis, D. (2012). *Doing Task-Based Teaching*. Oxford: Oxford University Press.